

годатно съ праведнитѣ. Данаилъ е единъ отъ най-чиститѣ характери, за които знаемъ отъ В. Завѣтъ. Младостта съ, както и старостта си, той посветилъ Богу. Той е упазилъ честността си въ най-трудни обстоятелства и посредъ очарователнитѣ прѣлести на единъ источенъ дворъ, той останалъ чистъ и неповиненъ. Той е исповѣдалъ Божието име прѣдъ язически князове и щелъ да прѣтърпи мъченическа смъртъ, ако да не бѣше едно чудо да го избави.

18.

Мъченикъ Севастианъ билъ отъ г. Медиоланъ и пострадалъ въ царуванieto на Диоклитиана и Максимилиана, около 298 г.

19.

Мъкъ Бонифатий пострадалъ въ двитѣ на Диоклитиана, въ 290. г. Той билъ испратенъ отъ господарката си, Аглайда, въ Истокъ за да и принесе мощитѣ на нѣкои святии. Като пристигналъ въ Киликия, гдѣто въ онова врѣме се намирали мощитѣ на много св. мъченици, хванатъ билъ отъ тамошниятъ князь и, слѣдъ като прѣтърпялъ много мъки заради Христа, биде съсеченъ, а тѣлото му, отъ другаритѣ му, било принесено и прѣдадено на господарката му, вмѣсто мощи на святиитѣ.

20.

Св. Игнатий пострадалъ въ царуванieto на императора Траяна. Той билъ поставенъ, съ общо апостолско рѣшение, епископъ въ Антиохия, подиръ Евдия и изпълнявалъ твърде ревностно епископската си длъжностъ, като пазилъ стадото си отъ влиянието на лжеученията и го поучавалъ съ наставления и съ примѣрътъ на своя святъ животъ. Епископствувалъ е цѣли 40 години. Въ него врѣме било гонението на Домициана; множество еретици се мъчили да отклонятъ вѣрующитѣ отъ истинното учение, но Игнатий „съ молитва и постъ, безъ уморка въ поучение, съ ревностенъ духъ противодѣйствувалъ на вълнението за да не се удави нѣкой отъ малодушнитѣ, или неопитнитѣ“. Като доживѣлъ до голѣма старостъ, той ималъ само едно силно желание, да пожертву-